

Tillæg bliver, inden nogen Anvisning kan finde Sted, at forelægge Finansministeren, hvorhos denne bemyndiges til at afgjøre alle i Anledning af denne Lovs Anvendelse opstaaende Spørgsmaal, uden at Fortolkningen af samme kan gjøres til Gjenstand for Rettergang.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den Stigen af Priserne paa Livsforbrødenhederne, som foranledigede Regjeringen til i Rigsdagens sidste Samling at forelægge Forslag til Lov om Tillæg til Lønninger for Embeds- og Bestillingsmænd i Finansaaaret 1874—75, har nu allerede været i nogle Aar og er bleven mere og mere almindelig, og i Stedet for at være ophørt kan den snarere siges stadig at være voksende, uden at der kan angives noget Legn paa, at en Nedgang vil finde Sted. Der turde derfor være Anledning til at give en almindelig Lønningsforbedring af en vedvarende Karakter, og Villighed tilfjere formentlig ogsaa, at man ved at give Lønningsforbedringen tilbagevirkende Kraft delvis følger at raade Bod paa det Tab, Embeds- og Bestillingsmændene have lidt ved under de nuværende Konjunkturer i længere Tid at have været henviste til de i tidligere Tider og under andre Prisforhold fassatte Lønninger.

Medens man forøvrigt med Hensyn til Nødvendigheden af overhovedet at forsøge Statens Funktionærers Lønninger tror at kunne henvise til de det ovenfor nævnte Lovforslag tilspøiede Bemærkninger og de i Forbindelse med samme givne Oplysninger, bemærkes følgende angaaende det foreliggende Lovforslags Enkeltheder, for saa vidt de afvige fra det i forrige Samling forelagte:

Til § 1.

Nærværende Lovforslag indskrænker den Del af Embeds- og Bestillingsmændenes Lønning, hvoraf overhovedet Tillæg beregnes, til 4,000 Kr., derimod forhøjer det procentvise Tillæg af de første 2,000 Kr. til 20 pSt. og af de næste 2,000 Kr. til 15 pSt., hvorved Forbedringen bliver rigeligere for de laveste Lønninger og for disse omtrent svarer til den gennemsnitlige Prisforhøielse, som de sidste Aar have medført.

Det anses for en Selvsølge, at Tillæget, for saa vidt det bliver at beregne for en Tid, der ligger inden Loven udkommer, beregnes forholdsvis af den Lønning, som en Embeds- eller Bestillingsmand, der efter 1ste April 1874 maatte være oplyst paa højere Lønning, til de forskjellige Tider maatte have oppebaaret, ligesom at forholdsmaessige Beløb ogsaa maa tilkomme de Embeds- og Bestillingsmænd eller deres Boer, som efter 1ste April 1874 maatte være udgaaet af Statens Tjeneste.

Til § 2.

Denne Paragraf er optaget uforandret fra det tidligere Lovforslag med Undtagelse af, at man

har troet at burde gjøre en Indskrænkning med Hensyn til de Bestillingsstillæg, der ved Loven af 25de Marts 1872 § 1 ere tillagte Soldassistenten i Kjøbenhavn, da disse væsentligst motiveredes ved de særegne Forhold, hvorunder de Soldassistenten, der gjøre Tjeneste i Kjøbenhavn, virke i Modfættning til dem, der gjøre Tjeneste andre Steder; efter § 3 vil der jo heller ikke kunne beregnes Lønningsstillæg efter Lovforslagets § 1 af disse Beløb.

Til § 3.

Da Statens Skovfogders og Opsynsmænds Lønninger for den allerførste Dels Vedkommende ere lavere end de Beløb, hvortil deres øvrige Indtægter af Jord m. m. kunne anslaaes, og deres Indtægter, selv under Hensyn til at Konjunkturerne have forsøge dem Noget, ikke ere større end, at Tillæg ogsaa af Pengelønningerne ere høist fornødne, har man troet at kunne undtage dem fra den almindelige Regel under 1) og det saameget mere, som en Fastholdelse af denne i flere Tilfælde dels vilde blive ubillig, idet, naar Emolumenterne ere af samme Værdi, den højere Pengelønning vilde blive berettiget til Tillæg, men den lavere uberettiget dertil, dels frembyde særlig Vanskelighed, idet det ikke er muligt aldeles nøiagtigt at udfinde Emolumenternes Værdi, saa at det ikke altid med fuld Sikkerhed kan afgjøres, om denne Værdi er større end Pengelønningen eller ikke.

Da der ved nærværende Lovforslag søges givet Lønningsstillæget en længere Virketid, er det fundet rigtigt allerede her under 5) at undtage ny Lønningsfætter, bestemte ved almindelig Lov eller ved Finanslov, fra at komme ind under Lovforslagets Regler.

Lovforslagets § 1 kan anslaaes at ville medføre en aarlig Udgift af 1,480,000 Kr., der imidlertid ved Bestemmelsen i § 2 vil kunne nedbringes med henved 400,000 Kr. eller en Del mere end i Bemærkningerne til det i sidste Samling forelagte Lovforslag beregnet; da højeste Tillæg dengang nemlig var beregnet til 15 pSt., og saa mange af de lavere Lønninger alt have opnaaet 20 pSt. Tillæg, maatte denne Forskel dengang holdes udenfor Beregningen af, hvad der kunde blive at afdrage, medens næsten samtlige hidtil tilstaaende Lønningsforsøgelse nu ville være at tage i Betragtning ved Beregningen af Tillæg til de lavere Lønninger; den aarlige Merudgift ved Lovforslaget anslaaes derfor med et rundt Tal til 1,080,000 Kr.